

חדר הדרכה

של מתנדבי לאורו נלך

31

פעילות לגיל הזהב

מדריך יקר!

מבנה הפעילות:

1. מזקנים אתבונן - שיח משותף
2. "ספרי לי איזו מעשיה"-סיפור ודין

1 מזקנים אתבונן - שיח משותף

יש לפתוח את הפעילות בשיחה עם האדם איתו אתה מתנדב.
השיח הפעם יעסוק בנושא: "מורה טוב מורה לחיים"
שאלות לדין:

1. מה נחשב בעיניך למורה טוב? (תשובה אפשרית: מורה שרואה את האדם שבתלמיד, רואה את התלמיד במכלול על מגוון יכולותיו וכישוריו-בתחום הלימודי, חברתי, ערכי, רגשי, מורה שמתעניין ונותן מעצמו באהבה למען תלמידיו...)
2. ספרו האחד לשני דוגמאות למורה טוב ומיוחד שחוויתם בחייכם-תארו מקרה של אותו מורה, ספרו מדוע בעיניכם הוא מיוחד.

2 "ספרי לי איזו מעשיה"-סיפור ודין

למדריך: הקרא את הסיפור הבא:

יום אחד ביקשה מורה מהתלמידים שלה שירשמו את רשימת שמותיהם של התלמידים האחרים בכיתה על גבי שני גיליונות נייר, בהשאירם רווח ליד כל שם. אז היא ביקשה מהם לחשוב על הדבר הנחמד ביותר שביכולתם להגיד על כל אחד ואחד מחבריהם לכיתה ולרשום אותו. במשך כל הזמן שנותר מהשיעור גמרו התלמידים את המטלה שלהם, ובעוזבם את הכיתה, מסר כל אחד מהם למורה את הדפים.

לאחר מכן ישבה המורה ורשמה את שמו של כל תלמיד על דף, וכתבה את כל מה שהתלמידים האחרים אמרו עליו. למחרת נתנה המורה לכל תלמיד את הרשימה שלו/שלה.
לא לקח זמן רב, וכל הכיתה חייכה. "באמת?" היא שמעה את הלחישה. "מעולם לא ידעתי שהייתי בעלת/משמעות למישהו!" ו, "לא ידעתי שהאחרים אוהבים אותי כל-כך". אלה היו מרבית התגובות.

אף אחד מעולם לא הזכיר את הדפים האלה בכיתה שוב. היא מעולם לא ידעה אם הם דיברו עליהם ביניהם בהפסקות או עם הוריהם, אך זה לא היה חשוב. התרגיל השיג את מטרתו.

חדר הדרכה

שם מתנדבי לאורו נלק'

31

פעילות לגיל הזהב

התלמידים הרגישו טוב בקשר לעצמם וביחס אל האחרים. קבוצת התלמידים המשיכה הלאה. מספר שנים לאחר מכן, אחד מהתלמידים נהרג בויטנאם והמורה הוזמנה להשתתף בלווייתו. היא לא ראתה איש צבא בארון צבאי מעודה. הוא נראה כה נאה, כה בוגר. הרחבה הייתה מלאה בחבריו. אחד אחרי השני, עברו אלו שאהבו אותו ליד הארון לחלוק לו כבוד אחרון. כשניגשה המורה בהגיעה תורה, אחד מהחיילים שתפקידו היה לשאת את הארון, ניגש אליה. "האם את היית המורה של מארק למתמטיקה?" הוא שאל. היא הנהנה: "כן". אז הוא אמר: "מארק דיבר עליך רבות".

לאחר הלוויה, הלכו מרבית חבריו של מארק לארוחה. הוריו של מארק היו שם, מחכים לדבר עם המורה. "ברצוננו להראות לך דבר מה", אמר אביו, בהוציאו את הארנק מכיסו. "הם מצאו את זה על מארק כאשר הוא נהרג. חשבנו שאולי תזהי את זה." בפותחו את הארנק, הוא הוציא בזהירות שתי פיסות נייר מהוהות שנראה שקיפלו אותן חזור וקפל מספר רב של פעמים.

המורה ידעה אפילו מבלי להסתכל שפיסות הנייר הללו היו אלה שעליהם היא רשמה את הרשימה של הדברים הטובים שכל אחד מחבריו כתב עליו. "אנחנו רוצים להודות לך כל-כך על שעשית את זה", אמרה אמו של מארק. "כפי שאת יכולה לראות, מארק שמר על זה מכל משמר."

כל חבריו לכיתה לשעבר של מארק החלו להיאסף מסביב. צ'ארלי חייך די במבוכה ואמר, "אני עדיין שומר את הרשימה שלי במגירה העליונה בשולחן שלי בבית". אשתו של צ'אק אמרה, "צ'אק ביקש ממני שאשים את שלו באלבום החתונה שלנו." "גם לי יש את הרשימה שלי", אמרה מרילין. "היא בתוך היומן שלי." אז ויקי, חברה אחרת לכיתה, הושיטה את ידה לתיק שלה, הוציאה את הארנק והראתה לכולם את הרשימה שלה לכל הקבוצה. "אני נושאת את זה תמיד איתי", וללא הנד עפעף הוסיפה ואמרה: "אני חושבת שכולנו שמרנו את הרשימות שלנו."

ברגע זה התיישבה המורה והחלה לבכות. היא בכתה על מארק ועל כל חבריו שלא יוכלו לראותו עוד לעולם. **צפיפות האוכלוסייה בחברה שלנו היא כה גדולה שאנחנו נוטים לשכוח שהחיים יגמרו יום אחד, ואנחנו לא יודעים מתי היום הזה יגיע.**

אז בבקשה, הגידו לאנשים שאתם אוהבים ואכפת לכם מהם, שהם מיוחדים וחשובים. אימרו להם, לפני שיהיה זה מאוחר מידי

זכרו, אתם פורמים את מה שאתם תופרים,

מה שאתם שמים בחייהם של האחרים יחזור פעם לחייכם שלכם.

שאלות לשיח בעקבות הסיפור:

1. באילו דרכים מורה יכול לרומם תלמיד?
2. מה ערכה של "מילה טובה"?
3. מדוע שמרו התלמידים את הנייר לאורך שנים?
4. תוכלו לתאר מקרים דומים שהניסיון שלכם.
5. האם יש תובנה שתוכלו ללמוד או ללמד מנסיבותכם?